

Kommunernes Udgifter til Underhold af dette Antal arbejdsløse afhænger af de af Kommunerne selv fastsatte Satsers Størrelse og vil derfor kun kunne anslaaes højest skønsmæssigt.

Forudsætter man, at Kommunerne vil yde Understøttelser, der nogenlunde svarer til de i Forslaget til Lov om forlænget Krisehjælp til arbejdsløse fastsatte Maksima — pr. Dag henholdsvis 3 Kr. og 2 Kr. for Forsørgere og Ikke-forsørgere — vil Kommunernes Udgifter til de forsikrede i denne Periode udgøre ca. 6 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Det maa dog tages i Betragtning, at disse Sats er beregnet for Vinterhalvaaret, og man kan ikke bortse fra Muligheden af, at Kommunerne til en Del af de arbejdsløse i Sommerhalvaaret vil udbetale Understøttelser med et noget mindre Beløb.

Paa den anden Side er det ikke udelukket, at visse Kommuner vil fortsætte med at yde Understøttelser af samme Størrelse som efter Loven af 19. Oktober 1931, hvilket for disse Kommuner Vedkommende vil bringe Udgifterne noget i Vejret.

I Perioden 1. Oktober 1932 til 1. Maj 1933, vil de forsikrede for Størstedelen nyde Hjælp i Henhold til Lov om forlænget vedtægtsmæssig Hjælp til arbejdsløse Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser. Dog vil de forsikrede, der inden 1. Maj 1933 opbruger denne forlængede forsikringsmæssige Understøttelse, faa Hjælp af Kommunen. Hvor stort dette Antal vil blive, er det ikke muligt at angive med nogen særlig stor Nøjagtighed. Anslaaes det — med Henblik paa Antallet af Medlemmer, der har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse i Sommerhalvaaret — til 20 000 i Maanederne Januar—April 1933, bliver Udgifterne ca. 5—6 Mill. Kr. Kommunernes samlede Udgift til forsikrede bliver altsaa ca. 12 Mill. Kr.

Hvad angaar Antallet af ikke-forsikrede, der vil faa Hjælp, afhænger dette af den Praksis, som Kommunerne paa dette Omraade vil indføre, og det er derfor vanskeligt at give bestemte Forudsigelser. Det kan dog bemærkes, at der den 20. Maj 1932 fandtes ca. 5 800 ikke-forsikrede arbejdsløse, der var anmeldt ved Anvisningskontorerne. Der er dog ingen Tvivl om, at kun en Del af de ikke organiserede arbejdsløse — efter Udløbet af Loven af 19. Oktober 1931 — melder sig som arbejdssøgende.

Som Grundlag for Beregningerne kan man skønsmæssigt gaa ud fra, at 8 000 ikke-forsikrede til Stadighed vil faa Hjælp. Hjælpens Størrelse kan under Hensyn til, at de ikke-forsikrede fortrinsvis er yngre

Folk, hvoraf bl. a. følger, at Antallet af Forsørgere er færre, næppe sættes højere end 1,50 Kr. pr. Dag. Under disse Forudsætninger bliver den samlede Udgift i Perioden 1. Juli til 1. Oktober 1932 ca. 1 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

I Perioden fra 1. Oktober 1932 til 1. Maj 1933 kan man for de ikke-forsikredes Vedkommende antagelig som Grundlag for en Bedømmelse af Kommunernes Udgifter gaa ud fra den Forudsætning, at Kommunerne vil yde disse Personer samme Hjælp, som de har oppebaaret i Henhold til Loven af 19. Oktober 1931. I saa Fald kan Udgifterne beregnes efter Erfaringerne fra denne Lov, der var gældende for omtrent samme Periode. Udgifterne i Henhold til Loven til ikke-forsikrede har udgjort ca. 4 Mill. Kr., og det vil næppe være forsvarligt at sætte Udgifterne lavere i den kommende Vinter, saaledes at Udgifterne til ikke-forsikrede ialt skulde beløbe sig til ca. 5 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Kommunernes samlede Udgifter til Underhold af de heromhandlede arbejdsløse vil da beløbe sig til ca. 17 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Ved Bedømmelse af Udgifterne i Henhold til denne Lov maa det tages i Betragtning, at disse Udgifter ikke betyder en Forøgelse af den samlede Forsørgelsesbyrde, idet Forsørgelsesvæsenet og Hjelpekasserne, hvis dette Lovforslag ikke gennemføres, maa antages at faa i alt væsentlig tilsvarende Udgifter; det er Formaalet ad denne Vej at bringe Kommunerne den Lettelse i deres Udgifter, som det formentlig under de forhaandenværende Forhold maa være nødvendigt at yde dem.

Endvidere maa det med Hensyn til de skønsmæssigt anslaaede Udgifter tages i Betragtning, at man ved Beregningerne ikke kan bortse fra Muligheden af, at Forholdene vil udvikle sig mindre gunstigt end forudsat. Paa den anden Side kan man heller ikke se bort fra Muligheden af, at en almindelig Bedring i Krisen vil kunne indtræde, ligesom Igangsættelsen af større offentlige Arbejder og en eventuel Forøgelse af Byggeriet jo vil betyde en Forbedring af Beskæftigelsesforholdene; man henviser i denne Forbindelse til de den 18. Maj 1932 forelagte Lovforslag, henholdsvis om Laan til Boligforeninger og om Skattelempelser for nyopførte Beboelsesejendomme. Endvidere henvises til det under samme Dato forelagte Forslag til Lov om Udlaan til Kommuner i Anledning af Udførelse af særlige Vejarbejder eller af andre kommunale Arbejder, som det er af særlig Interesse at udføre. Hertil kommer, at hvis